JULI/AUGUSTUS 2016

inBeweging

MAGAZINE VAN DE ANARCHISTISCHE GROEP NIJMEGEN

POORTJES OP HET STATION / P3

Staking bij PostNL Nijmegen

DOOR: LOUIS TROUSSELIER

Bij PostNL-depot in Nijmegen vonden onlangs verschillende stakingen plaats. De aanleiding voor de staking was dat PostNL een ultimatum van de vakbond FNV liet verlopen, waarin medewerkers van voorbereidingscentra (schakel tussen sorteercentra en bezorgers) 'realistische werktijden', verbetering van werkdruk en uitbetaling van alle gewerkte uren eisen. De eerste staking vond plaats op donderdag 16 juni, daarna volgde op 21 juni een tweede staking.

De staking heeft even wat publieke aandacht kunnen trekken, maar het conflict speelt al veel langer en het eisen van betere werkomstandigheden komt niet zonder enige reden. Het is een schrijnend voorbeeld van de desastreuse staat van de arbeidsomstandigheden waaronder de 'normale werknemer' van PostNL- van die mensen die ervoor zorgen dat wij dagelijks onze post krijgen- haar of zijn werk moet doen. Bij PostNL berekent een computermodel de tijd die je als werknemer krijgt voor het verwerken oftewel sorteren van een bepaalde hoeveelheid post- de 'normtijd'. Zoals te verwachten valt, zijn deze tijden in de praktijk niet haalbaar. Hierdoor moeten mensen langer werken en verkeren zij in een continue strijd tegen de klok. PostNL weigert ronduit de uren die de medewerkers buiten de door de computer berekende 'normtijd' moeten draaien, uit te betalen.

Dit conflict speelt bij PostNL bij de werknemers in de voorbereidingscentra. Andere onderdelen, zoals de postbezorgers werden al langer getroffen door bezuinigingen. Bezorgers met dezelfde functie krijgen niet meer dezelfde salarisschaal, zij krijgen verschillende (meestal tijdelijke) contracten en worden onderling tegen elkaar uitgespeeld. Bovendien is PostNL druk bezig met een algemene reorganisatie van de werkprocessen, waardoor tot 2020 uiteindelijk 3500 banen verloren gaan. De komst van een sorteermachine bedreigt in één klap het werk van honderden werknemers.

Terug naar de stakingen in Nijmegen: Toen werknemers het werk neer wilden leggen, stonden er ineens PostNL-medewerkers uit andere steden voor de deur. Aan hun werd verteld dat er overmatig veel werk was in Nijmegen en dat zij even moesten komen helpen, gek genoeg wel onder begeleiding van beveiligers. PostNL heeft op deze manier, onder valse voorwendselen, collega's naar Nijmegen over laten brengen

"STAKINGSBREKERS WERD VOORGELOGEN DAT ER OVERMATIG WERK WAS"

en hen hier botweg -tegen wil en dank- als stakingsbrekers ingezet. Op deze manier werden collega's doelgericht tegen elkaar uitgespeeld. Ondanks alle tegenwerking van PostNL is het uiteindelijk meer dan 100 werknemers gelukt om het werk voor een aantal uren neer te leggen. Zij vonden tijd om hun onvrede te delen en solidair met elkaar te zijn.

Wij als anarchisten steunen de strijd van de mensen bij PostNL. We moeten helaas ook constateren dat de situatie daar een even pijnlijk als klassiek voorbeeld is van de manier waarop de kapitalistische elite op onze levens parasiteert. De doelen van bedrijven, veel winst maken, staan loodrecht op de doelen van ons; een fatsoenlijk leven leiden en voldoening uit je werk halen. Waar staat, bedrijven en bazen steeds meer groei en efficiëntie willen behalen, daar leveren wij rechten en vrijheden in. De strijd voor betere arbeidsomstandigheden moet dan ook een strijd zijn tegen de wortel van het kwaad. Een strijd tegen kapitalisme en vóór een écht gelijkwaardige maatschappij. Het is dus belangrijk dat wij ons juist niet tegen elkaar laten uitspelen maar solidair met elkaar zijn!

COLOFON

inBeweging is de nieuwsbrief van de AGN en verschijnt onregelmatig

Bijdragen of meehelpen verspreiden? Mail naar agn@riseup.net

Redactioneel

Nog nèt voor de zomer een nieuwe inBeweging. Er is weer veel gebeurd de afgelopen maanden. Naast een succesvolle 1-mei demonstratie en viering in Nijmegen, hebben we ook een 5-delige lezingenreeks georganiseerd met Peter Storm. Storm kwam daarbij vertellen over de ideeënwereld van het anarchisme (P7). Lokaal zijn er de afgelopen tijd een aantal conflicten waar we deze keer extra aandacht aan willen besteden. Zo wordt er een stuk natuur van de Berendonck bedreigd voor een "wellness"resort (P2).

De strijd om de openbare ruimte in Nijmegen is niet alleen te merken bij de Berendonck. Waar in Arnhem sinds kort de poortjes het station afsluiten, zijn in Nijmegen inmiddels ook de voorbereidingen voor de bouw van poortjes begonnen. Wat dit betekent voor de openbare ruimte wordt onderzocht in het artikel 'Poortjes op het station' (P3).

Dan is er in juni meermaals gestaakt bij PostNL. Dit bedrijf heeft hierbij actief gebruik gemaakt van stakingsbrekers (P1). Dat arbeidsrechten onder druk staan is iets wat we al jaren zien. Dat geldt niet alleen voor Nederland, ook voor andere plekken in Europa is dit het geval. Zie bijvoorbeeld het conflict in Frankrijk rond *'Loi Travail' (Arbeidsrecht)* met massademonstraties, pleinbezettingen, energie-blokkades en straatgevechten met de politie - allemaal in een context van een *"noodtoestand"*. Hieraan zullen we met de AGN in de toekomst zeker nog een keer aandacht besteden.

In juni waren we met de AGN in Dortmund. Daar hebben we kameraden bijgestaan in hun verzet tegen de extreem-rechtse *"Tag der Deutschen Zukunft."* In deze inBeweging vier perspectieven op onze ervaringen van die dag (P5-6).

Dan hebben we ook nog een boekrecensie (een *reiswaarschuwing*) over het boek "*Piraten en hun Utopia"* (P6) en hebben we achterop een opsomming van aankomende activiteiten (P8). Na de zomer zijn we in september weer helemaal terug met een reeks interessante bijeenkomsten. CrimethInc. zal komen vertellen over hun anarchistische visie op *democratie*, er staat een film over sociale huur op het programma en Dennis Bosch komt waarschijnlijk later dit jaar iets vertellen over de betekenis van de Parijse Commune voor ons verbeeldingsvermogen voor een andere maatschappij hedentendage. Kortom, genoeg weer om jezelf mee te prikkelen om inBeweging te komen.

Tot slot willen we ook nog oproepen tot solidariteit met twee rechtszaken tegen kameraden - in Den Haag wordt iemand vervolgd voor het plakken van een Anarchistische Muurkrant. In Amsterdam werd een kameraad van ons gearresteerd in verband met een reeks bankonteigeningen in Aken, een zaak waarvoor zij eerder vijf maanden zonder rechtszaak in voorarrest zat en wegens gebrek aan bewijs werd vrijgelaten.

Meer informatie over beide zaken is te vinden op onze website:

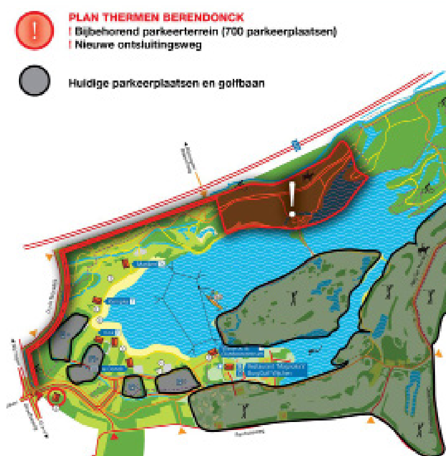
www.anarchistischegroepnijmegen.nl

Handen af van de Berendonck!

DOOR: NIHAL

Voor de bewoners van Nijmegen en omgeving is het recreatiegebied Berendonck een bekend stukje groen voor jong en oud. Het gebied heeft een kleurrijke fauna en flora. Helaas wordt er op dit moment weer een publieke ruimte geprivatiseerd.

De beheerder van de Berendonck - Leisurelands – is van plan hier een enorm saunacomplex te bouwen met een autoweg langs het strand en parkeerplaats voor 700 auto's. Daarvoor moet 4 hectare bos vernietigd worden. De projectontwikkelaars en de Gemeente Wijchen geven niets om de bomen, dassen, kikkers en vogels en ze luisteren niet naar buren en bezoekers. De natuur wordt geschaad, het levert geen of weinig werkgelegenheid op, en vooral het plan om alle fiets- en wandelpaden in te ruilen voor één asfaltweg wekte verontwaardiging bij de gebruikers van dit gebied.

"Beheerder Leisurelands wil in de Berendonck een enorm saunacomplex bouwen"

Al jaren probeert Leisurelands deze plannen door de gemeenteraad te krijgen terwijl diverse organisaties als *Natuur & Milieu Wijchen*, *Vrienden van Berendonck* en bewoners van Dukenburg proberen deze vernieling tegen te houden. Er zijn protestacties georganiseerd als: postkaarten versturen aan gemeenteraadsleden, informatiebijeenkomsten voor de bezoekers van Berendonck, een protestpicknick en laatst een protest bij de gemeenteraad tijdens het behandelen van dit bestemmingsplan. Een groep wachtte op de gemeenteraadsleden met spandoeken, trommels en muziek om de Berendonck te redden van de gigantische bouwplannen, verstening en bomenkap. Toch heeft Gemeenteraad Wijchen op 30 juni met grote meerderheid groen licht gegeven voor de komst van een wellnesscentrum naar Berendonck.

Over de komst van de sauna wordt al sinds begin 2010 gesproken. De gemeenteraad van Wijchen maakte toen de komst van een wellness centrum naar de Berendonck mogelijk. Beheerder Leisurelands zegt dat die sauna 'nodig is voor het recreatiegebied'.

Kapitalisme kent geen genade voor flora en fauna. Iedere vierkante centimeter moet geld opleveren, zonder er rekening mee te houden wat de gevolgen kunnen zijn voor mens, dier en milieu. De tegenstanders laten het er echter niet bij zitten. Ook op deze aanpassingen gaan zij bezwaar maken bij de Raad van State.

Poortjes op het station

DOOR: TOMMY RYAN

Al een aantal jaar speelt geweld tegen het spoorwegpersoneel in het media debat. Als hoofdverantwoordelijke voor dit geweld worden door de Nederlandse Spoorwegen (NS) zwartrijders aangewezen. Als antwoord hierop reageren NS en overheid met poortjes op stations, meer camera's en speciaal uitgeruste *"veiligheidsteams"* die *"gepast geweld"* mogen gebruiken om controle over hen te krijgen.

In februari 2016 is de NS met de vakbonden overeengekomen dat er 200 mensen extra personeel zullen worden aangenomen – onder andere voor de eerder genoemde "veiligheidsteams". Poortjes waren tot voor kort vooral in de Randstad te vinden.

"POORTJES, WAAR JE ALS REIZIGER DOORHEEN WORDT GEJAAGD"

Sinds juni zijn deze in de regio Arnhem-Nijmegen echter ook in gebruik genomen. De poortjes, die al enige maanden op het station in Arnhem geplaatst waren zijn inmiddels geactiveerd, en ook in Nijmegen zijn de werkzaamheden begonnen deze te plaatsen. De NS meldt dat de *"poortjes geweld door zwartrijders in treinen en op stations tegen moeten gaan."* Aan de Gelderlander meldde ze afgelopen jaar: *"We voeren de toegangspoortjes geleidelijk in, zodat het publiek ook kan wennen. De proeven tot nu toe met poortjes op stations verlopen goed."*

Vraag is echter de betekenis van poortjes en "veiligheidsteams" voor onze dagelijkse beleving van 'openbare' ruimte. Wat zijn de gevolgen van een afgesloten NS-perron voor ons gevoel van betrokkenheid en eigenrichting in die openbare ruimte? En als tweede of deze maatregelen het openbaar vervoer werkelijk tot een veiligere plek maken.

Eigen ervaring leert dat de vaak stoer poserende "veiligheidsteams" eerder intimiderend werken dan dat zij mij een gevoel van veiligheid geven. De poortjes, waar je als gebruiker doorheen wordt gejaagd, vaak geobserveerd door 1 of 2 *'bewakers'*, creëren een grimmige sfeer die bij mij eerder weerstand en recalcitrantie opwekken – het creëert afstand en resignatie in plaats van betrokkenheid.

Bij navragen bij het servicepunt op het centraal station Nijmegen wat de werkzaamheden op het perron betreffen, blijkt dat het hier ook gaat om het plaatsen van poortjes. Als ik aan de baliemedewerker vraag of ik hier bezwaar tegen kan aantekenen lacht hij cynisch en stelt *"Dat dit toch geen zin heeft."* In eerste instantie raak ik geërgerd en voel me niet serieus genomen, maar eigenlijk weet ik ook wel dat een klacht indienen geen zin heeft. Ik zeg dat ik het erg vindt dat de openbare ruimte zo grimmig wordt, en we op deze manier alleen maar van elkaar worden afgesloten. Ik vraag hem wat hij er van vindt. Dan bespeur ik iets onverwachts, hij zegt er zelf ook niet blij mee te zijn. En zijn kritiek gaat verder. Hij wijst naar de kaartjesautomaat en zegt *"Het is nog erger. Wat denk je dat ze daarmee hebben gedaan?"*, duidend op de OV-chipkaart.

Uitsluitingsmechanismen

De OV-chipkaart was een voorbode voor de poortjes op station – een Trojaans paard dat de gebruiker zoveel *'gemak'* zou opleveren dat de repressieve maatregelen voor lief zouden worden genomen. Inmiddels worden de poortjes geleidelijk aangesloten zodat men kan *"wennen."* Er is hierbij goed nagedacht hoe men bij deze operatie op zo min mogelijk weerstand zou stuiten, helaas met succes zo lijkt het. Op zijn best is het geleidelijke acceptatie van de inperking van onze openbare ruimte, op zijn slechtst zorgt het voor een gevoel van machteloze overgave, daar tussenin bevindt zich ergens de onverschilligheid.

De maatregelen tegen *'zwartrijders'* treffen nu alle treinreizigers. Het lijken ogenschijnlijk vooral mechanische maatregelen, maar deze hebben een wezenlijk psychologisch effect op zowel de reiziger, het NS-personeel als de ruimte waar wij elkaar treffen. De treinreiziger wordt niet meer gezien als een zelfstandig denkend mens, zelf verantwoordelijk voor diens handelen. Het treinstation wordt met poortjes en bewakers een gereguleerde ruimte waarbinnen de treinreiziger gemanaged wordt. De trein is geen publieke dienst meer voor mij en de maatschappij.

Toegang tot degelijke *'openbare'* ruimte is met de privatisering verworden tot een gunst in plaats van een recht, de reiziger tot een potentieel probleem dat gehandhaafd moet worden.

Het station als openbare ruimte, de trein als publieke voorziening

De maatregelen die door de NS en de overheid worden genomen zijn tekenend voor de cultuur die er sinds een jaar of 10 heerst in Nederland (en eigenlijk wereldwijd). Het is een symptoom van een samenleving die zichzelf geen vragen meer stelt, en niet meer weet waar deze zelf voor staat. In naam van de vrijheid wordt de vrijheid afgeschaft en vestigt zich geleidelijk een alles beheersend systeem. Ik voel me als een kikker in een pan met water waarvan de temperatuur steeds iets hoger wordt gezet en vraag me af hoe lang het duurt voordat we gezamenlijk de deksel er af duwen. Ik heb wel door dat er iets niet klopt; ik weet dat ik in een pan met kokend water niet kan leven. Maar de verandering kan alleen gemeenschappelijk gemaakt worden.

De bekende tegenwerping bij mijn beklag is wat het alternatief dan zou zijn voor de problemen waar het spoorwegpersoneel weldegelijk mee wordt geconfronteerd. Aller eerst lijkt mij extra personeel op de treinen een goed idee, maar geen gemilitariseerd personeel. Een ander, wellicht controversiëlere, en veel verstrekkendere vraag is of we het openbaar vervoer niet weer écht openbaar zouden moeten maken. Een deel van het probleem, zo stelt de NS, vindt plaats rondom zwartrijders. Misschien moet van het treinpersoneel niet verwacht worden om de directe confrontatie met een zwartrijder aan te gaan? Misschien ligt de oplossing wel in een openbaar vervoer dat juist weer voor iedereen toegankelijk is. Het antwoord op dit probleem kan wel eens in een hele andere hoek liggen dan dat de bestuurders en politici ons voorhouden – in tegenstelling tot de privatisering en militarisering van de openbare ruimte en het openbaar vervoer, juist in de socialisatie ervan.

4 Juni zijn we met de AGN naar Dortmund (DE) afgereisd. We waren daar met een tweeledige agenda: verbanden met de Anarchistische Föderation Rhein Ruhr (AFRR) versterken en de neo-Nazi's in Dortmund hun *'Tag der Deutschen Zukunft'* verstoren. Hieronder 4 perspectieven op het weekend.

Verbinding ①

DOOR: TOMMY RYAN

Sinds een jaar proberen we met de AGN een netwerk op te bouwen met groepen in onze omgeving. Voor ons betekent dit, dat we ons ook verbinden met groepen over de grens. Anarchistische groepen in het Rhein/ Ruhr-gebied bevinden zich namelijk soms dichter bij ons dan groepen in de Randstad. De AFRR, de anarchistische federatie in die regio, probeert groepen met elkaar te verbinden en , mensen die in steden op dorpen wonen waar geen groepen zijn, infrastructuur te bieden om toch activiteiten te kunnen opzetten.

Met ons bezoek aan Dortmound in Juni, troffen we verschillende mensen van het AFRR-netwerk in hun nieuwe anarchistische centrum 'Black Pigeon'. Black Pigeon is een project waarmee de groep uit Dortmund probeert een nieuwe infrastructuur op te bouwen en ook experimenteert met een nieuw concept. Het centrum is namelijk geen klassiek 'Autonomes Zentrum' (vert. Autonoom Centrum), waar men een alternatieve plek voor zichzelf probeert te realiseren, maar eerder een buurtcentrum. Het centrum ligt midden in de armere woonwijk *Hafen*. Hier organiseert men lezingen over libertaire ideeën, muziekavonden, een boekenwinkel, avonden waarop men gezamenlijk kan eten, en bieden ze ruimte voor mensen uit de buurt, om hun eigen activiteiten te ontwikkelen. Het is dus een plek waarmee de groep uit Dortmund zich actief probeert te verbinden met de buurt.

De stad Dortmund heeft echter ook al jaren een groot probleem met militante Nazi-groeperingen. Deze hebben zich actief verzet tegen de komst van het centrum en hebben de plek ook een keer aangevallen waarbij er ruiten werden ingegooid en vernielingen werden gepleegd.

Ons treffen met de AFRR in Dortmund was constructief en we hebben afspraken gemaakt om elkaar te gaan informeren over onze activiteiten. Ook staat er voor het najaar een regionaal treffen op de agenda waarbij we met meerdere anarchistische en anarcho-syndicalistische[1] groepen bijeen zullen komen om verdere samenwerking te bespreken en te discussiëren over onze gemeenschappelijke strijd voor een vrije en gelijkwaardige samenleving. We bouwen daarmee door aan een wereld over de grenzen die gebaseerd is op wederzijdse hulp en onze gemeenschappelijkheid.

1: Anarcho-syndicalisme: een verbinding van anarchisme en vakbondsstrijd. Syndicaat is een oud woord voor vakbond. Anarcho-syndicalisme organiseert zich in het heden langs anarchistische lijn; dwz. dat de arbeiders hun bond op horizontale manier besturen - er is geen vakbondsleiding, de besluitvorming ligt bij de arbeiders zelf. Op de lange termijn proberen anarcho-syndicalisten via arbeidsstrijd kapitalisme af te schaffen en de economie te democratiseren.

Over Bezugsgruppen en Aktionskonsens ②

DOOR: MORTISCHA

Als relatieve nieuweling wat grote demonstraties betreft heb ik in Dortmund veel geleerd, vooral met betrekking tot *"Bezugsgruppen"* (affiniteitsgroepen) en *"Aktionskonsens"* (actie-consensus), en hoe belangrijk deze concepten zijn als je samen met een groep naar een demo gaat en niet van plan bent om de hele tijd braaf de burgerlijke paden te bewandelen.

Beide termen hoor ik voor het eerst als we de avond van tevoren nog even een kort overleg hebben met een drietal mensen uit Dortmund. Zij stellen voor om samen een affiniteitsgroep te vormen – prima. Vrij snel blijkt echter dat het bereiken van een actie-consensus moeilijker is dan gedacht. Het blijft voor mij nogal onduidelijk wat mensen dan nou precies wél en niet willen doen. Hoe dan ook – uiteindelijk vormen we een groep en kiezen we de mooie naam *"Laterne"*, zodat we elkaar tijdens de demo kunnen vinden mocht het nodig zijn. Kleiner Tip am Rande: kies voor iets anders dan "Schoko", "Astra", of "Tofu" als je in Duitsland naar een Antifa demo gaat!

Op de dag van de demo zelf zijn de Duitse kameraden binnen no time verdwenen, ze gaan andere affiniteitsgroepen zoeken, misschien omdat ze ons te braaf vinden lijken, of omdat ze de actie-consensus toch niet helemaal vertrouwen. Dus spreken wij als AGN af om vooral goed met elkaar in contact te blijven en bij eventuele acties een *"iedereen of niemand"* policy te handhaven en niet op te splitsen. We lopen als groepje door de stad, komen andere groepjes tegen, vormen samen grotere groepen en splitsen weer van hun af, roepen *"Laterne, Laterne"* als we elkaar dreigen kwijt te raken. Op het moment dat we snel een beslissing moeten nemen over wel of niet meedoen aan een actie lukt dat goed. Weten dat je als onderdeel van een (affiniteits)groep, en niet als individu, op pad bent is een empowerende ervaring: samen let je op elkaar en durf je veel meer dan als je alleen zou zijn.

Een van de kameraden uit Dortmund vertelt trouwens op het einde van de dag dat hij de hele middag in zijn eentje tussen de struiken had gelegen om zich voor de politie te verstoppen. Een hele andere ervaring, hoewel zeker ook een mooi verhaal.

...tisch protest in Dortmund

Opwinding collectiviteit zelfkennis ③

DOOR: ULF

OPWINDING. Het zou mijn eerste keer zijn dat ik deelneem aan een anti-nazi demo. Ik was onlangs toegetreden tot een anarchistische groep nadat ik eindelijk had besloten politiek actief te worden. Ik vond het tijd om op te staan tegen fascisme en andere vormen van repressie en om terug te vechten in een collectief. Niettemin waren de dagen voor de demo een heen en weer gesleep tussen adrenaline, nervositeit, angst; mijn deelname te willen annuleren en tegelijkertijd willen dat het avontuur al was begonnen.

COLLECTIEF BEWUSTZIJN. Ik vind dat dit begrip goed past bij mijn ervaring van deelnemen aan de demo met een ankergroep en samen met vele andere anarchistische groepen. Iedereen heeft om elkaar gegeven, heeft elkaar geholpen en omarmde hun eigen verantwoordelijkheid om de strijd collectief aan te gaan. Het voelde voor mij alsof wij decentraal waren georganiseerd: door de straten te zwermen om op het juiste moment bij elkaar te komen en tegen de politie te bewegen.

JEZELF LEREN KENNEN. Persoonlijk voel ik dat mijn deelname aan de demonstratie en het reflecteren op mijn eigen grenzen mij dichter bij mijzelf bracht. Door het bouwen van een groepsdynamiek vanuit vertrouwen en bewustzijn, was het mogelijk om met mijn eigen vaardigheden aan een beweging bij te dragen die de collectieve strijd van zelfbeschikking en vrijheid aangaat in een wereld die is uitgehold door fascisme, kapitalisme, racisme, seksisme en repressie.

Dortmund en militantisme ④

DOOR: ARTHUR IJZERMAN

Op Duitse antifascitische demonstraties is de mentaliteit anders, de sfeer is strijdvaardiger. De avond voor de Nazi-demo worden we door onze Duitse kameraden ingelicht: De wijk Huckarde, waar de Nazi-demo zal plaatsvinden, wordt door de Duitse ME, de “Bereitschaftspolizei” volledig afgesloten. Rondom de wijk vinden verschillende redelijk burgerlijke tegendemonstraties plaats; strijdbare activisten zijn van plan om zich in deze demonstraties te mengen en te proberen om op strategische plekken door het kordon van ME heen te dringen. Zo willen ze op de route van de fascistische demo komen, om deze te blokkeren. Het plannen van de acties moet met enige improvisatie gepaard gaan, want de route van de Nazi’s wordt geheim gehouden door de gemeente. Pas de volgende ochtend zal bekend zijn hoe zij gaan lopen.

De volgende dag lopen we in een van de burgerlijke demonstraties mee, tezamen met meer dan duizend anderen. We vernemen dat een groep activisten is doorgebroken en het spoor blokkeert. Het is een voorbeeld van de vastberadenheid om de Nazi’s te belemmeren hun demo te houden. Als onze demonstratie voorbij een toegangsweg naar de wijk Huckarde komt, probeert een zwart blok de ME-blokkade te doorbreken. Met een overdaad aan traangas wordt deze poging afgeslagen. Één vrouw wordt aangehouden. De politie stopt onze demonstratie, omdat het eindpunt vlakbij het beginpunt van de Nazi-demo ligt. De politieovermacht is te groot, een ander plan is nodig om op de route van de Nazi’s te komen.

“DEMONSTRANTEN VLOEIEN SAMEN ZOALS WATERDRUPPELS SAMENVLOEIEN TOT EEN WATERVLEK”

Wij, de anarchisten uit Nijmegen, zoeken onze weg door de stad. Is er een mogelijkheid om de wijk Huckarde in te komen? Overal komen we groepen demonstranten tegen. Zij zijn net als wij op zoek naar een ingang. Zoals waterdruppels samenvloeien tot een watervlek, zo zoeken de demonstranten elkaar weer op. Als twee motormuizen de straat die ze blokkeren verlaten kunnen we Huckarde binnengaan. We lopen, inmiddels met een groep van 200 man, wat verder en vinden achter een hek een paadje langs een watertje. En masse springen mensen over het hek. Iemand heeft een sleutel bij zich en weet een poort te openen. Nu kan de hele groep mee. We rennen langs het water, onder een grotere brug door, waar de Nazi’s overheen zullen komen. ME op de brug.

“Überraschung”[1] roept een van de demonstranten. We zijn nu vlak bij de Nazi-route. Als groep blijven we een manier zoeken om daadwerkelijk op de route te komen, maar helaas is de overmacht aan ME erg groot. We worden ingesloten door busjes, rennen tussen flats door om te ontkomen. Een deel van de groep wordt ingesloten, een ander deel weet te ontkomen. Zo wordt de groep uit elkaar gespeeld door de ME. De slagkracht is weg. Het lukt ons niet meer om momentum te verzamelen. We zien op enige afstand de Nazi-demo voorbij trekken. Balen dat het niet gelukt is hun route te blokkeren. Maar de ervaring om met zoveel militante kameraden actie te voeren en te blijven proberen de fascisten te stoppen is wel inspirerend. Het is lastig om in woorden uit te drukken wat je ervaart op zo’n dag. De stad gonst van de energie, overal kameraden met wie je contact legt, samen optrekt, ervaringen deelt en die je vervolgens weer uit het oog verliest. Het geeft energie om te ontdekken dat jouw mening wordt gedeeld door velen, die net als jij bereid zijn om meer te doen dan alleen vertellen wat ze vinden. Een waardevolle ervaring rijker rijden we in het begin van de avond weer terug naar Nijmegen.

1: Verassing in het Duits

Peter Lamborn Wilson's dystopische piratenfantasieën

DOOR: MORTISCHA

Als er zoiets zou bestaan als een reiswaarschuwing voor boeken, dan zou ik er definitief eentje afgeven voor "Piraten en hun Utopia: Moorse zeerovers & Europese renegaten" door Peter Lamborn Wilson A.K.A. Hakim Bey.

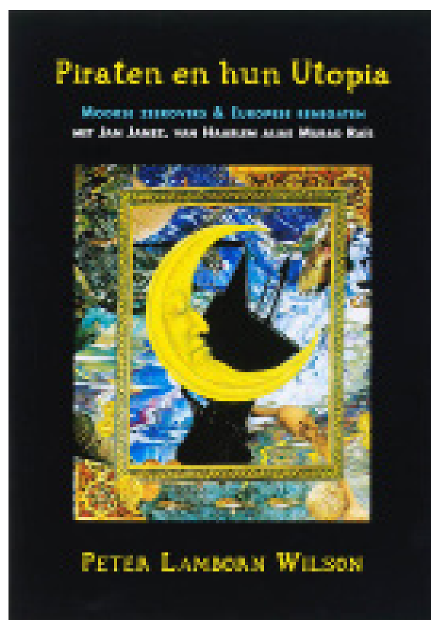
De titel van het boek klinkt zeker veelbelovend. Lamborn Wilson's intentie als zelfbenoemde *"amateur piratoloog"* is om een alternatief perspectief te geven op de vraag waarom piraterij, en voor een deel ook het Islamitische geloof, in de 16e en 17e eeuw zo aantrekkelijk was voor een groot aantal mensen, waaronder ook veel Europeanen. Begrippen als *"sociaal verzet"*, *"autonomie"* en *"geordende anarchie"* worden gedropt, genoeg om de zelfbenoemde anarchist (mij dus) benieuwd te maken en verwachtingen te creëren!

Helaas – ik werd teleurgesteld. Tijdens het lezen raakte ik steeds gefrustreerder en geïrriteerder. De stijl van schrijven is op zijn minst gezegd vermoeiend, en ongeveer een derde van het boek bestaat uit directe, lange – soms meerde pagina's omvattende – moeizame citaten uit andere boeken – of daar lijkt het tenminste op, soms is het moeilijk om dat met zekerheid te kunnen zeggen omdat de betreffende auteurs niet altijd en niet consistent genoemd worden. Zelfs voor een piratologist is dit een duidelijke faux-pas!

Alsnog, waar ik het meest boos om werd is de manier waarop Lamborn Wilson zijn fantasie blijkbaar de vrije loop laat en een reeks nogal vergezochte ideeën verwoordt over hoe dingen toen misschien geweest hadden kunnen zijn. Oké – er zijn niet veel betrouwbare bronnen, een bijproduct van het feit dat piraten een toch redelijk laaggeletterd clubje waren en niet perse bezig waren met hun eigen geschiedenis op papier te zetten. Daarom is een bepaalde creativiteit van de auteur zeker noodzakelijk en waardevol als er overtuigend geargumenteerd wordt, maar Lamborn Wilson heeft echt een aantal weerzinwekkende opvattingen over bepaalde onderwerpen. Misschien het opvallendst is zijn flagrante seksisme.

Lamborn Wilson vertelt bijvoorbeeld over het leven van ene piratenkapitein Khaireddin en vermeldt in een voetnoot dat Khaireddin, toen hij 50 jaar oud was, een *"jonge Italiaanse edelvrouw"* ontvoerde en met haar trouwde. Vervolgens staat daar:

> *Misschien kunnen we het onszelf toestaan te bedenken dat niet al deze echtgenotes ongelukkige gevangenen waren, maar dat sommige van hen van het avontuur hebben genoten (p. 37).*

Jazeker! Wat een mooi avontuur om ontvoerd waarschijnlijk seksueel misbruikt te worden, de vrouwen toen vonden dat echt geweldig! Maar het wordt nog erger. In een passage die potentieel een quote uit een ander boek is, zoals het inspringen van de tekst suggereert – maar ach, wie maakt zich druk erom de auteur dan ook te vermelden? – leren wij over Noord-Europeaanse vrouwelijke gevangenen die als slaven in Algiers eindigen:

> *Verhalen uit die tijd doen vermoeden dat een concubine [lees: seksslaaf] in Algiers zelden slecht werd behandeld. Aangezien het grootste deel van het huishoudelijk werk door negerslaven [ja, dat staat hier echt!] werd verricht, hadden de vrouwen waarschijnlijk een heel wat gemakkelijker leven dan in het verre West Cork. Het klimaat was er beslist droger en de huizen waren steviger en comfortabeler dan thuis (p.120, commentaren tussen haakjes zijn van mij).*

WAT?! Zelfs als dit een quote van iemand anders is dan zou je toch verwachten dat Lamborn Wilson hier op zijn minst kritisch commentaar op heeft.

Om fair te zijn, het boek heeft wel meer te bieden dan alleen dit, maar als je deze (fictieve?) verhalen leest dan is het toch moeilijk om te bedenken waarom mensen in het algemeen en Europeaanse vrouwen in het bijzonder vrijwillig in een *"piraten utopia"* zouden gaan leven, of waarom zulke piratengemeenschappen een inspiratiebron voor hedendaagse activisten zouden zijn. Begrijp me niet verkeerd: het hele onderwerp van piraten en hun geschiedenis is ontzettend interessant en potentieel inspirerend en het is erg belangrijk om er vanuit een ander perspectief naar te kijken dan vanuit het conventionele, Europees monarchistische, maar ik ben tot deze conclusie gekomen niet vanwege maar ondanks dit boek. Daarom zal ik binnenkort *"Life Under the Jolly Roger: Reflections on Golden Age Piracy"* door Gabriel Kuhn lezen. Ik hoop dat ik hier in de volgende inBeweging een positievere recensie over kan geven!

Anarchisme als theorie van maatschappijverandering

DOOR: ARTHUR IJZERMAN

De AGN komt met regelmaat mensen tegen die interesse hebben in anarchisme en zoeken naar een dieper gaande betekenis dan *"absolute vrijheid, chaos en een voortdurende strijd van iedereen tegen iedereen."*

De publieke opinie over anarchisme verschilt zozeer van de ervaringen die anarchisten zelf hebben, dat het zinvol is om meer aandacht te besteden aan de ideeën, ervaringen en geschiedenis van het anarchisme als politieke stroming. Van januari t/m juni 2016 heeft de Anarchistische Groep Nijmegen een platform geboden aan Peter Storm, bekend van zijn anarchistische blog: www.ravotr.nl. Deze begenadigde spreker heeft in 5 aansprekende avonden een overzicht geboden van de rijkdom en variaties binnen het anarchisme.

Vanaf de oudheid zijn in de geschiedenis stromingen en sociale bewegingen te vinden die veel overeenkomst hebben met de anarchistische bewegingen. De sociale beweging die zich identificeert met de naam anarchisme is echter ontstaan in de negentiende eeuw. Het is een gemengde beweging, met schrijvers die met scherpe argumenten misstanden in de samenleving aan de kaak stellen, zoals Proudhon, die een vlammend betoog tegen de onrechtvaardigheid van eigendom schreef. Dit thema is nog steeds relevant, want overal in Nederland staan enorme kantoorpanden leeg, terwijl mensen voor een woonplek steeds langer moeten wachten en meer moeten betalen. In de lezingenreeks heeft Peter Storm duidelijk gemaakt wat het verschil is tussen marxisme en anarchisme, hoewel er ook veel overeenkomsten zijn. De kracht van het anarchisme zit vooral in de verbinding met autonome bewegingen van onderaf. Tegen het einde van de achttiende eeuw zijn er verzetsbewegingen tegen de enorme macht van bazen en politici, zoals de luddieten, de verzetsbeweging die het kapitalisme bevocht door de machines te vernietigen. Het is de verbinding tussen schrijvers, journalisten die zich anarchist noemen en arbeidsbewegingen die leidt tot een bloei van het anarchisme, dat voor de Russische revolutie de grootste sociale beweging was. Natuurlijk is in de lezingenreeks ook uitgebreide aandacht geweest voor de Spaanse Revolutie, de burgeroorlog van de anarchisten en communisten tegen de fascisten van Franco.

De lezingenreeks, die bestaat uit 5 lezingen van één uur, is opgenomen door onze kameraden uit Den Haag. Wie de lezingen heeft gemist, kan alsnog genieten van de inspirerende manier waarop Peter Storm de rijkdom van de anarchistische beweging toegankelijk maakt voor een breed publiek.

Beluister de opnames van de lezingen van Peter Storm via:

https://soundcloud.com/autonomendh

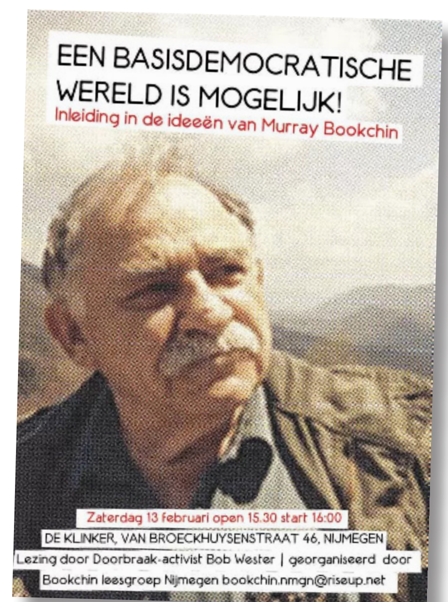
Bookchin leesgroep

De ideeën van Murray Bookchin

DOOR: HANNY SCHAFT

Met een gezellige groep, wisselend tussen de 5 en 15 mensen, werd begin dit jaar in Nijmegen een leesgroep gestart. Deze groep ontstond uit de wens om meer te weten te komen over de ideeën en theorieën van Murray Bookchin. Voor velen is de naam Bookchin bekend geworden door de ontwikkelingen in Rojava. Hier worden de ideeën van Bookchin over confederalisme in het echt uitgevoerd, en dit lijkt goed te werken. Voor iedereen met interesse in hoe anarchisme in de praktijk kan werken, is dit inspirerend. Verder schreef Bookchin veel over ecologie en kwam hij met een theorie van 'sociale ecologie'. De leesgroep startte op 13 februari met een lezing in de Klinker. Doorbraak-activist Bob Wester gaf een inleiding in de theorieën van Bookchin. Hij heeft jarenlang de ideeën van Bookchin bestudeerd en hem zelfs ontmoet. Hierdoor kon Westers een goede, interessante inleiding geven. De lezing werd goed bezocht en legde een goede basis voor het begin van de groep. Daarna werden er nog vier bijeenkomsten gehouden, met de thema's: *Bookchin en Rojava*, *Sociale ecologie*, *Bookchin's polemieken* en *Bookchin's ideeën in de praktijk*.

Om een goede inhoudelijke discussie mogelijk te maken werden er vragen bij de te lezen teksten bedacht door de twee personen die de teksten uit hadden gekozen. Dit werkte goed en er werden veel interessante gesprekken en discussies gehouden. Vaak eindigden we met meer vragen dan we begonnen, maar dit inspireerde alleen maar tot méér lezen! Tijdens de laatste bijeenkomst voor de zomer kwamen we met het idee om na de zomer verder te lezen met een nieuw thema, zoals teksten van vrouwelijke anarchisten.

Wil je meer weten over deze leesgroep of wil je na de zomer meelezen? Neem dan contact op via:

bookchin.nmgn@riseup.net

Check voor alle gelezen teksten en discussievragen:

https://bookchinnmgn.wordpress.com/

“WIE DE STRIJD AANGAAT KAN VERLIEZEN, WIE DE STRIJD NIET AANGAAT HEEFT AL VERLOREN”

HOUD VOOR NIEUWS EN ACTIVITEITEN ONZE WEBSITE IN DE GATEN

WWW.ANARCHISTISCHEGROEPNIJMEGEN.NL

Agenda

JULI

• 15-24 juli / No-Border Camp / Thessaloniki, Griekenland / noborder2016.espivblogs.net/

AUGUSTUS

• 4-7 augustus / Congres Internationale van Anarchistische Federaties (IFA) / Frankfurt, Duitsland / www.i-f-a.org

• 12-21 augustus / Anarchist Summer Camp 2016 / Noordelijke Lagere Alpen, Oostenrijk / www.acamp2016.org

• 17-22 augustus / Earth First! Summer Gathering / Northamptonshire, Groot-Brittannië / www.earthfirstgathering.org

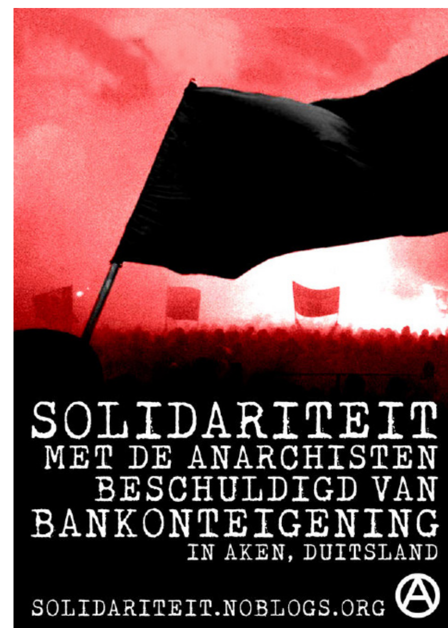
• 19-29 augustus / Klimaatkamp, Degrowth Summer School and Actionlab / Rheinland, Duitsland / www.klimacamp-im-rheinland.de

SEPTEMBER

• 20 september / Demo tegen TTIP/CETA / Brussel, België / www.stopttip.be

OKTOBER

• 28-30 oktober / Tweede Euro-Mediterraanse conferentie arbeiders-zelfbestuur / Thessaloniki, Griekenland / http://euromedworkerseconomy.net/

TO BE ANNOUNCED

• Tweede helft september / CrimethInc. over democratie / Grote Broek, Nijmegen

• Eind september/begin oktober / Zapatista’s Mexico / Grote Broek, Nijmegen

Houd voor deze twee activiteiten onze website in de gaten voor concrete data.

PLEKKEN, GROEPEN, ORGANISATIES

Plekken

DE GROTE BROEK

De Onderbroek / poppodium, bar en disco / vrijdag kroegavond

De Klinker / woensdag soepcafé 18:30 / zaterdag dagcafé 12:00-16:30 / zaterdag & zondag eetcafé vanaf 18:00

Tweede Walstr. 21 / v. Broekhuysenstr. 46, Nijmegen
www.grotebroek.nl

DE BIJSTAND

Kroeg / dagelijks geopend / 15:00-03:00

van Welderenstr. 104, Nijmegen
www.debijstand.nl

DE PLAK

Collectief eetcafé met een betrokken en eigenzinnig karakter / elke dag geopend vanaf 12:00

Bloemerstraat 90, Nijmegen
www.cafedeplak.nl

EXTRAPOOL

Kunstscollectief, drukkerij, muziekzaal

Tweede Walstr. 5 en 23, Nijmegen
www.extrapool.nl

STICHTING OVERAL

Kringloopwinkel, geeft subsidies weg aan goede doelen / woensdag & zaterdag van 14.00-17.00

Bredestraat 52, Nijmegen
www.overal.org

BASTA

Ideële kringloopwinkel / woensdag 14:00-17:00 en zaterdag 12:00-17:00

Begijnenstr 34, Nijmegen
www.bastanijmegen.nl

Groepen en organisaties

VRIJE BOND

Landelijke anarchistische organisatie met verschillende werkgroepen en magazine de Buiten de Orde

www.vrijebond.nl

DOORBRAAK

Landelijke linkse basisorganisatie

www.doorbraak.eu

ANARCHISTISCHE BIEB DE ZWARTE UIL

Bibliotheek met radicale literatuur voor die andere wereld waar je altijd al van droomde / elke zaterdag 12:00 - 17:30

Tweede Walstr. 21, Nijmegen

MULAWAN

No-Border keukencollectief dat tweewekelijks soli-eetcafé organiseert in de Klinker.

www.grotebroek.nl

STICHTING GAST

Steunpunt voor migranten en geïllegaliseerden in Nijmegen

www.stichtinggast.nl

STRAATMENSEN VOOR STRAATMENSEN

Kookgroep van, voor en door de dak- en thuislozen in Nijmegen.

www.straatmensen.nl

JUSTPEOPLE

Onafhankelijk collectief van vrijwilligers dat steun organiseert voor mensen die als vluchteling naar Nijmegen komen

www.justpeople.nl

AFRR; ANARCHISTISCHE FEDERATIE RIJN/ROER.

Verschillende anarchistische groepen in het Roergebied (Duitsland) verenigd in een federatie en de FdA.

www.afrheinruhr.blogspot.de

BIJDRAGEN AAN INBEWEGING? MAIL ONS OP AGN@RISEUP.NET